

Олег Шумляк - український Сальвадор Далі (до дня художника України)

Підготувала
бібліотекар II категорії
Кривешко Тетяна

Олег Шупляк – український художник і педагог, з 2000 року член Союзу художників України.

Народився 23 вересня 1967 року в селі Біще Бережанського району Тернопільської області. У 1991 році Олег закінчив архітектурний факультет Львівського політехнічного інституту (нині національний університет «Львівська політехніка»). З 1997 по 2001 рік працював учителем малювання у своєму рідному селі, а з 2000 року викладає малюнок і живопис у Бережанській дитячій художній школі. Починаючи з 1990 року Шупляк бере участь у виставковій діяльності: експонувався на всеукраїнських виставках у Києві, Тернополі, Львові, Івано-Франківську, Хмельницькому та Луцьку. Персональні виставки художника пройшли в англійському місті Ноттінгем (1993) і рідних Бережанах (2004).

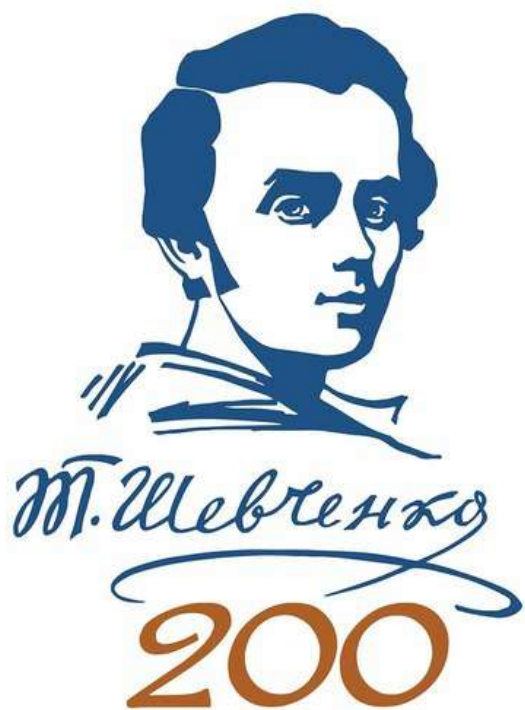

Враження від Моне, 2012

Подивіться лишень на це полотно... Так, красиве, але... Нічого дивного не помічаєте? Наче милуєшся пейзажем, аж раптом помічаєш очі, що дивляться на тебе з картини. Мурашки пробігають по шкірі, чи не так?

Мабуть, більшість з вас уже неодноразово зустрічали ці зображення в мережі. Вони дуже популярні, викликають чимало захоплення, й не тільки в поціновувачів мистецтва. І не даремно!

Двовзори – саме так називає власні картини з подвійним, а то й потрійним змістом Олег Шупляк.

*Офіційний логотип з відзначення
200-річчя від дня народження
Т.Г. Шевченка, 2013*

Художник малює і у більш традиційних жанрах: асоціативного символізму, абстракціонізму, сюрреалізму; займається реставрацією та церковним розписом.

Оптичні ілюзії – це лише частина творчого доробку художника. Однак, вона найбільше привертає увагу шанувальників мистецтва. Сьогодні попит на його двовзори досить великий – є багато замовлень, пропозицій виставок, тому автор продовжує розвиватись саме в цьому напрямку.

Варто також зазначити, що 2013 року Олег створив логотип до 200-річчя Тараса Шевченка, який ви зустрічали фактично всюди по цілій країні.

Талант у сім'ї Шупляків спадковий. Його син по закінченні школи вступив до Львівської академії мистецтв. А мама, хоч і обрала професію вчителя, довгий час займалась розписом по склу, малювала у стилі народного примітиву. Сьогодні її робіт збереглося не багато, але Олег намагається зібрати їх і влаштувати виставку. Ось така от цікава родина.

Та повернімось до картин. Потрібно оцінити креативне мислення митця. Звичайними його роботи точно не назвеш. Кожнісінький, навіть найбанальніший пейзаж в його руках перетворюється на казковий світ, завдяки оптичним ілюзіям, художнім обманам зору, іграм розуму. А все почалось з простого захоплення. Сьогодні в доробку художника є вже більше 60 двовзорів.

Особливої назви цей жанр поки що не має. Він належить до сюрреалізму, хоча насправді це щось нове, щось інше. Якщо зазирнути до історії, ілюзії у живописі можна датувати десь 16 століттям. Саме у той час Джузеппе Арчімбольдо (а згодом і його послідовники) теж створювали портрети з різноманітних предметів. Та й Сальвадор Далі не хтував такою цікавою технікою. Можливо, саме одна з його картин надихнула Олега на створення двовзорів. *"Студентом я побачив репродукцію полотна Далі "Невільницький ринок з незримим бюстом Вольтера", де за силуетами людей проглядався портрет письменника. Це мене вразило, я зрозумів: образотворче мистецтво не зобов'язане просто відображати, воно може творити чудеса", – розповідає художник.*

«Невільницький ринок з незримим бюстом Вольтера»

Цікаво, що у світі є небагато митців, які малюють в такому ж стилі. Серед них Октавіо Окампо та Вадим Долинський. Особливістю Шупляка у цьому жанрі є саме українська тематика. Художник пояснює своє тяжіння до національного колориту так: *"Це не випадково, адже мистецтво знебарвлюється, коли зникає національне".*

Перша картина-ілюзія вийшла з-під його пензля у 1991 році. Це був портрет Тараса Шевченка під назвою **"Кобзар"**. Чому саме Тарас Григорович? Олег розповідає, що малював її в час, коли Україна нарешті здобула незалежність. Всіх сповнювали радість та надія на краще. *"А хто, як не Шевченко, стільки мріяв про незалежність?"* – каже художник.

У своїх ілюзіях він зображає відомих людей. Сьогодні серед його полотен можна виділити окремі серії: письменники, науковці, художники...

При цьому вся картина складається з окремих дрібних деталей, які доповнюють портрет особистості. Основне завдання художника полягає в тому, щоби поєднати обличчя та сюжет, зробити так, щоб картина легко читалась. **Двовзори** – це вміле поєднання абсолютно різних жанрів, символічний зв'язок вічних шедеврів та їх авторів. Саме за такі речі Олега називають **"Українським Сальвадором Далі"**.

Усі елементи картини повинні бути пов'язані логічно: якщо на картині зображено письменника, то повинні бути й персонажі його творів; якщо це художник – дещо з його картин або особливий, притаманний йому стиль.

Художник розповідає, що, виставляючи фотографії своїх оптичних ілюзій в мережу Інтернет, навіть уявити не міг, якими популярними вони стануть. Мабуть, особливість їх полягає в тому, що вони "не просто відображають реальність і несуть певну інформацію, а ще й інтригують, примушуючи добре вдивлятись, щоб розгадати намальоване. Приваблює глядачів їх загадковість".

Це як головоломки. Вдивляючись в них, завжди намагаєшся віднайти щось приховане, щось загадкове і таємниче. А загадки люблять всі. Мабуть, саме тому ми з таким захопленням насолоджуємось його роботами.

Кобзар
(Портрет Т.Шевченка)

У важкі для України часи Олег їздив неодноразово на Майдан, малював революційні плакати, якими прикрашали площу. Деякі з них не були підписаними, адже *"це не найголовніше у такий час"*, – вважає художник.

А ще під час Майдану митець підхопив хвилю і створив картину-ілюзію про українську революцію, використовуючи свою особливу техніку. Ідея зріла цілу зиму, а втілилась у реальність всього за кілька тижнів. На фоні шин, барикад і повстанців можна побачити портрет Тараса Шевченка. За два роки до цього була створена **"Коліївщина"**, яка наче передрікала ті події.

Борімося - поборемо!, 2014

Коліївщина, 2011

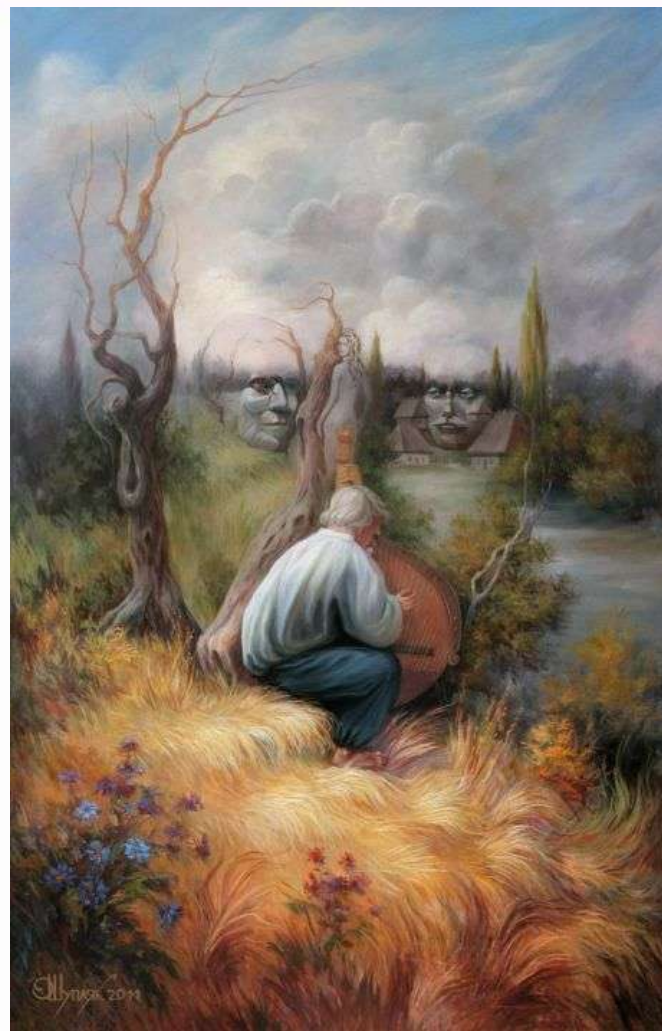
Звичайно, Шупляк пише картини і на замовлення, але це не двовзори. Вони не піддаються ні термінам, ні вимогам, ні будь-яким іншим людським обмеженням. Ідея народжується сама собою, зріє. І коли вона нарешті чітко вимальовується в голові художника, тоді можна й до роботи приступати. Ідеї з'являються раптово: *"Це схоже на грозу – спершу збираються хмари, а потім, як удар блискавки, приходять ідеї"*, – розповідає художник. Серед картин-ілюзій Олега не знайти повторень чи шаблонів, кожна робота – унікальна, особлива.

Двовзори

«Рече та стогне Дніпр широкий!», 2014

Наша дума, наша пісня..., 2011

Дух свободи, 2012

Мені тринадцятий минало, 2009

Видіння в горах, 2012

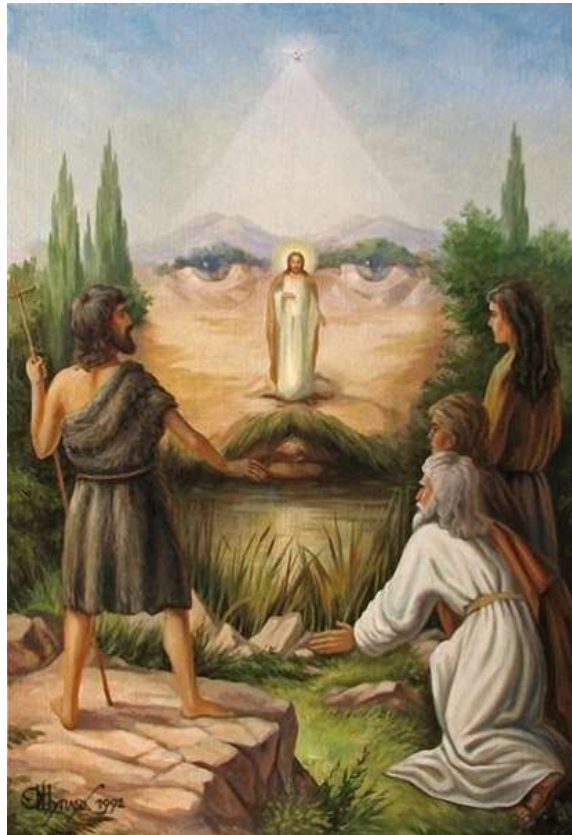
Мальви для Квітки Цісик, 2012

Політ Вакули, 2011

Захар та беркут, 2012

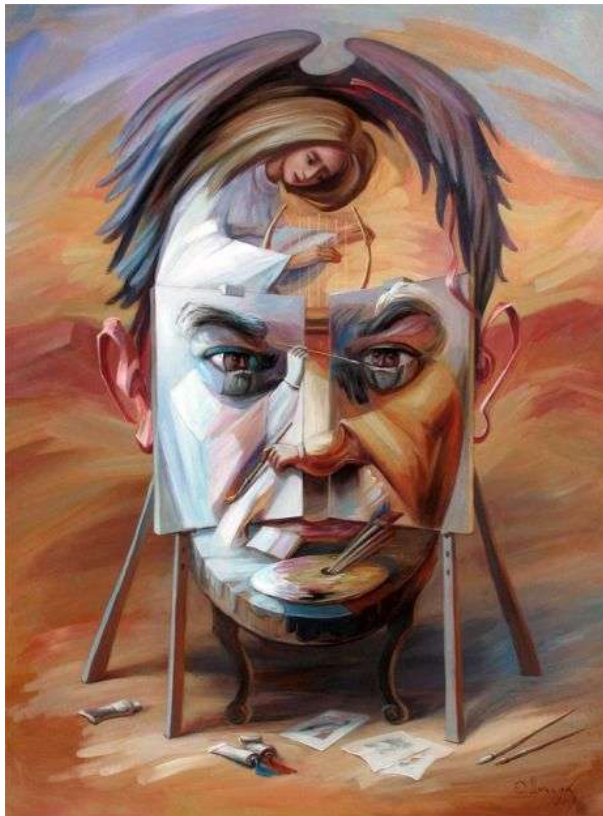
Явління Месії, 1992

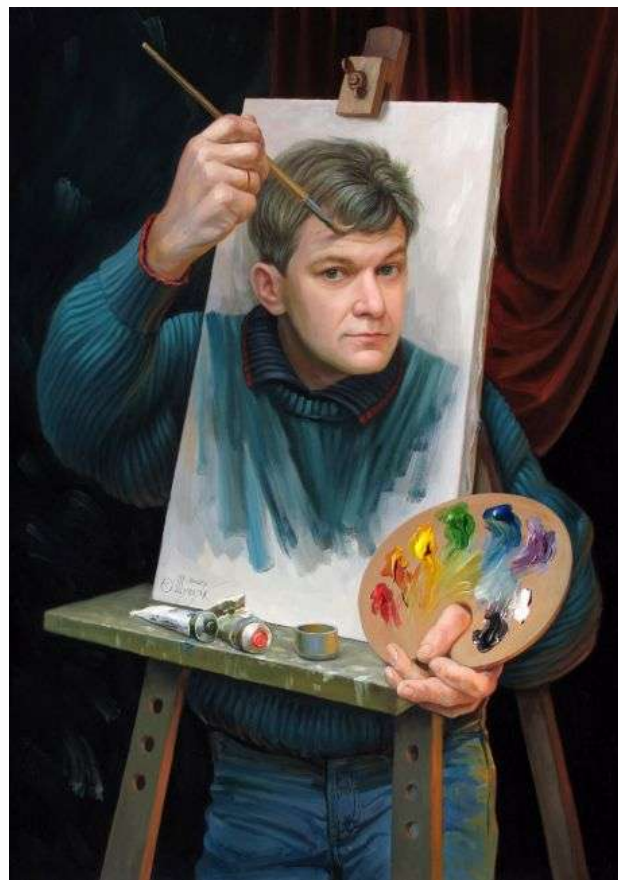
Айвазовський, 2012

Автопортрети

Автошарж з Музою, 2013

Автопортрет, 2012

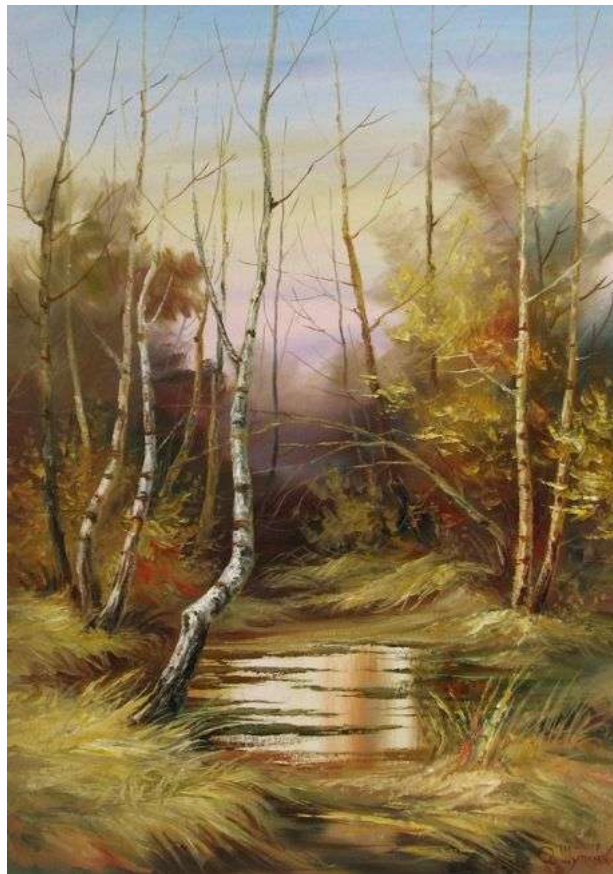
Автопортрет під липами, 2011

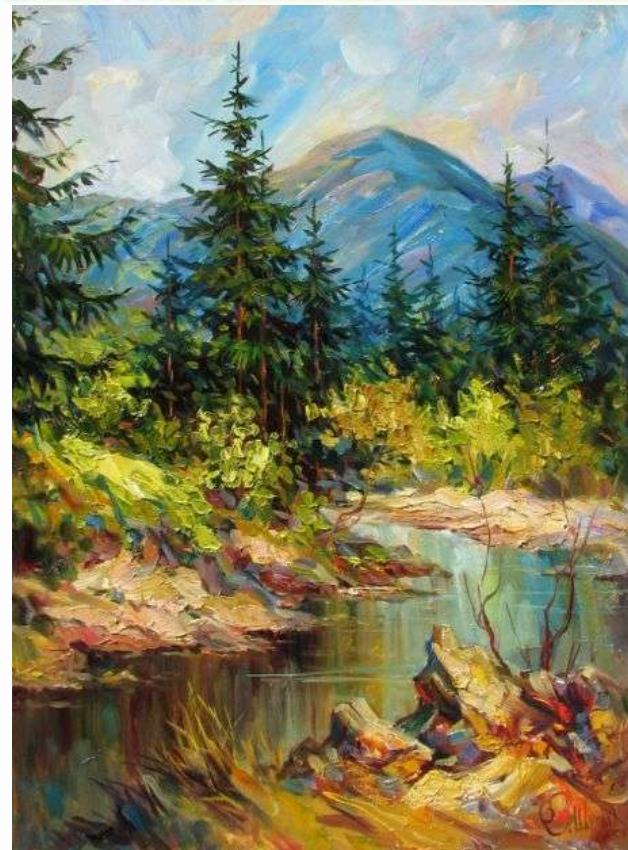
Етюдi

Осінні спалахи, 2011

В осінньому лісі, 2001

Карпатський мотив, 2011

Вечоріє. Біля криниці, 1994

Осіннь, 1995

В Карпатах, 2011

Понад рікою, 2011

Сутінки, 1995

Релігійна тематика

св.кн. Ольга, 2008

Сад Гетсиманський, 1999

Страшний суд, 1995

Плащаниця, 1995

Благовіщення, 1995

Чаша, 2000

Роботи 2016 року

Оберіг

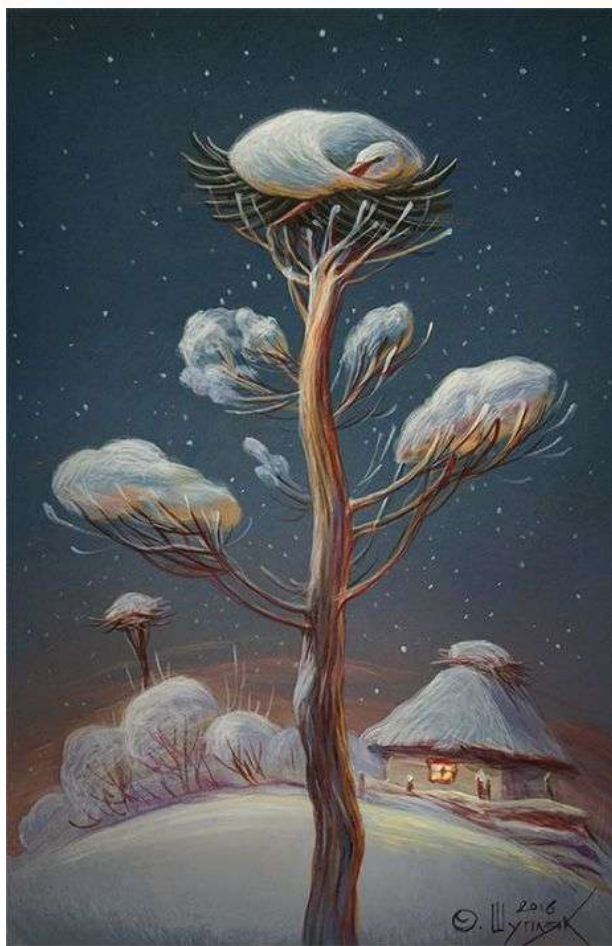
Журба

В очікуванні дива

Беригиня

Гніздо

Гніздечко

Гніздечко - 2

Дорогі художники, творці і майстри!

Яскрава, самобутня і багатопланова палітра ваших творів залучає
мільйони людей до світу прекрасного.

Бажаємо вам натхнення, любові, щастя і гармонії у житті та творчості!

З ДНЕМ ХУДОЖНИКА!!!

